

Societat Catalana de
Medicina d'Urgències i Emergències

RECOMANACIONS DE LA SOCIETAT CATALANA DE MEDICINA D'URGÈNCIES I EMÈRGÈNCIES (SoCMUE) RESPECTE A LA FORMACIÓ PRÀCTICA DELS TÈCNICS EN EMERGÈNCIES SANITÀRIES

El títol de **Tècnic en Emergències Sanitàries (TES)**, reconegut al R.D. 1397/2007 de 29 d'octubre emmarcat dins la família professional de SANITAT, amb referent Europeu CINE-3 (*Clasificación Internacional Normalizada de la Educación*) conté un currículum formatiu de 2000 hores repartides en 2 anys acadèmics.

Les competències sanitàries del seu perfil professional el capaciten per dur a terme l'assistència bàsica inicial del pacient i la integració i recolzament en equips multidisciplinaris de suport vital avançat en entorns extrahospitalaris terrestres. Tenen competències directes en centres de coordinació sanitària i col·laboren en la confecció de plans de risc previsibles i emergències.

Dins les matèries que componen el currículum acadèmic del Tècnic en Emergències Sanitàries, hi ha continguts que fan referència directa a coneixements d'anatomia, patòloga i atenció al pacient:

- Assistència sanitària inicial en situacions d'emergència	132 hores
- Assistència sanitària especial en situacions d'emergència	330 hores
- Anatomia i fisiologia humanes	132 hores

El seu procés formatiu es complementa amb la realització de 383 hores de pràctiques en centres de treball.

Les pràctiques en centres hospitalaris dels futurs **Tècnics en Emergències Sanitàries** donen una perspectiva més àmplia de l'evolució del pacient durant les primeres hores posteriors a l'esdeveniment que l'ha portat a rebre assistència sanitària urgent, augmentant així la visió clínica dels alumnes. El procés de pràctiques en centres hospitalaris s'ha de realitzar sota la tutela de professionals infermers i metges, amb independència de la recomanable participació d'altres estaments sanitaris. Els objectius de la formació en centres hospitalaris són els següents:

Generals:

- Ser capaç de relacionar-se en l'entorn d'urgències (pacient, família i professionals).
- Integrar-se adequadament en l'equip de treball, rebent al pacient a urgències, valorant les transferències de pacients realitzades per unitats d'assistència extrahospitalària i les dades proporcionades per aquests.
- Aplicar esquemes de valoració ABCDE.
- Potenciar la comunicació verbal i no verbal, fomentant l'escolta activa.
- Aprendre tècniques de preparació dels tractaments i la seva aplicació.
- Observar l'evolució dels pacients a urgències, adquirint coneixements pràctics que l'ajudin a identificar patologies en base a signes i símptomes i saber interpretar-los en el context clínic.

Específiques:

- VIA AÈRIA I PATOLOGIA RESPIRATÒRIA, valoració de la dispnea d'origen respiratori, valoració inicial dels patrons de treball respiratori i identificació dels principals signes de gravetat. Identificació bàsica de sorolls respiratoris mitjançant l'auscultació, monitoratge de la pulsioximetria i la interpretació de les dades obtingudes.
- PATOLOGIA CARDÍACA, identificar les característiques principals del pacient amb clínica de compromís cardíac, monitorar el ritme i diferenciar les principals alteracions de ritme i freqüència anòmales. Aplicar tècniques de presa de constants i interpretar les seves dades . Realitzar ECG de 12 derivacions.
- PATOLOGIA ENDOCRINOLÒGICA, valorar els signes i símptomes que presenta el pacient diabètic amb alteració dels valors normals de glicèmia, preparació de tractaments i valoració de la seva evolució.
- PATOLOGIA DIGESTIVA, aprendre a realitzar palpacions abdominals bàsiques localitzant punts dolorosos, valorar defenses abdominals i la seva relació amb inestabilitats hemodinàmiques.
- PATOLOGIA NEUROLÒGICA. Examinar neurològicament un pacient posant en pràctica les diverses escales de valoració, rebre/derivar pacients amb preactivació de codi ictus i observar la seva evolució post tractament.
- PATOLOGIA TRAUMÀTICA. Valorar les immobilitzacions portades a terme per serveis d'assistència extra hospitalària, així com traumatismes no tractats prèviament que arriben al servei d'urgències. Posar en pràctica tècniques de immobilització terapèutica i embenatges. Aplicar tècniques de desinfecció, neteja i cura de ferides. Valorar la correlació entre l'activació del codi PPT i les lesions diagnosticades definitivament al pacient i la gestió interna d'aquest previ dins de l'entorn hospitalari.
- PATOLOGIA PSIQUIÀTRICA. Realitzar una correcta anamnesi per valorar les necessitats psíquiques bàsiques de cada pacient. Aplicar tècniques de contenció verbal i control de l'estrès i posar en pràctica tècniques de suport psicològic adaptades a cada situació emocional.

La **Societat Catalana de Medicina d'Urgències i Emergències (SoCMUE)** recomana la realització de pràctiques en entorns hospitalaris dels estudiants de **Tècnic en Emergències Sanitàries**. Així mateix, la **SoCMUE** creu que aquest procés representa una millora qualitativa de la seva formació i de l'assistència prehospitalària del nostre Sistema de Salut. Des de la perspectiva i experiència d'aquesta **Societat**, tot vetllant per la correcta assimilació dels continguts d'aquest procés formatiu, creiem que la rotació per serveis d'urgències hospitalaris, com a mesura qualitativa, no hauria de ser inferior al 35% del total d'hores destinades a realitzar pràctiques en centres de treball.

És per tot això que la **SoCMUE** creu que seria altament recomanable promoure i realitzar convenis de col·laboració entre els centres educatius i les entitats sanitàries encarregades de gestionar hospitals i centres d'atenció primària amb servei d'urgències per tal d'assolir aquest objectiu.